

UCHWAŁA Nr XVIII/103/11
RADY MIEJSKIEJ W BARANOWIE SANDOMIERSKIM
z dnia 5 grudnia 2011 roku

w sprawie odmowy zatwierdzenia taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 z późn. zm.) w zw. art. 24 ust. 5 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. 2006 r. Nr 123 poz. 858 z późn. zm.), uchwala się, co następuje:

§ 1. Odmawia się zatwierdzenia taryfy dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na okres od 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. objętych wnioskiem Gminnego Zakładu Użyteczności Publicznej w Baranowie Sandomierskim.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Baranów Sandomierski.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

inż. Kazimierz Idzik

Baranów Sandomierski, dnia 21.11.2011 r.

RIG.III.6871.139.2011

RADA MIEJSKA
w Baranowie Sandomierskim

Pan Kazimierz Idzik
Przewodniczący
Rady Miejskiej
w Baranowie Sandomierskim

Dotyczy: analiza taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków

W dniu 24 października 2011 r. Gminny Zakład Użyteczności Publicznej w Baranowie Sandomierskim, złożył w Urzędzie Miasta i Gminy Baranów Sandomierski wniosek o zatwierdzenie taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, na okres od 1 stycznia 2012 r. do 31 grudnia 2012 r., zwanego dalej „wnioskiem”.

Zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tj. Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858 z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą”, Burmistrz Miasta i Gminy Baranów Sandomierski jest zobowiązany do sprawdzenia, czy przedłożone taryfy przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, są zgodne z przepisami ustawy oraz weryfikuje koszty, o których mowa w art. 20 ust. 4 pkt 1 ustawy pod względem celowości ich ponoszenia.

Analiza wniosku przeprowadzona zgodnie z przepisami art. 24 ust. 4 i art. 20 ust. 4 pkt 1 ustawy doprowadziła do ustalenia, że **wniosek taryfowy jest sporządzony niezgodnie z przepisami ustawy, a koszty wykazane w tym wniosku są nieuzasadnione i zawyżone.**

Do wniosku, obejmującego taryfy nie dołączono Wieloletniego Planu Rozwoju i Modernizacji Urządzeń Wodociągowych i Urządzeń Kanalizacyjnych, **co jest niezgodne z art. 24 ust. 3 ustawy.** Przepis ten stanowi: „Do wniosku o zatwierdzenie taryf przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne dołącza szczegółową kalkulację cen i stawek opłat oraz aktualny plan.” Plan w znaczeniu art. 21 ust. 1 ustawy oznacza: „Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne opracowuje wieloletni plan rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych będących w jego posiadaniu, zwany dalej planem”.

W myśl art. 21 ust. 7 ustawy planu nie opracowują te przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, które nie planują budowy urządzeń wodociągowych lub urządzeń kanalizacyjnych. Kluczowym dla oceny istoty planu jest zapis art. 21 ust. 2 ustawy, który wskazuje, jako obligatoryjne elementy planu nie tylko przedsięwzięcia rozwojowo-modernizacyjne, ale także ujęte odrębnie przedsięwzięcia racjonalizujące zużycie wody oraz odprowadzanie ścieków i nakłady inwestycyjne.

Czynności organów gminy w zakresie gospodarki wodnej i ściekowej sprowadzają się do wyboru formy prawnej dla prowadzenia gospodarki wodnej i ściekowej, wyboru

przedsiębiorstwa własnego (samorządowego zakładu budżetowego) lub zewnętrznego, oraz zatwierdzania taryf. Wymienione uprawnienia mają w części charakter organizatorski, będąc postacią zaspokajania zbiorowych potrzeb wspólnoty (art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym), a w części charakter nadzorczy (zatwierdzanie taryf) w granicach określonych przez ustawę.

Zadaniami użyteczności publicznej, w rozumieniu ustawy, są zadania własne gminy, określone w art. 7 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, których celem jest bieżące i nieprzerwane zaspokajanie zbiorowych potrzeb ludności w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych. Należy do nich zatem zbiorowe zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków. Ustawa o zaopatrzeniu w wodę w art. 5 stanowi, że zadania te wykonuje przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, przez co rozumie się (art. 2 pkt 4) przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej, jeżeli prowadzi działalność gospodarczą w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków, oraz gminne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej. W myśl przepisów tej ustawy, umowy z odbiorcami zawiera przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne (art. 6), które też dokonuje inwestycji (art. 15).

Rada Miejska w Baranowie Sandomierskim uchwałą Nr XLIII/276/2002 z dnia 3 lipca 2002 r. w sprawie Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków dla Miasta i Gminy Baranów Sandomierski, określiła zadania w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę oraz zbiorowego odprowadzania ścieków realizowanych przez Gminny Zakład Użyteczności Publicznej w Baranowie Sandomierskim na terenie miasta i gminy Baranów Sandomierski. Przez zbiorowe zaopatrzenie w wodę rozumie się działalność Zakładu polegającą na ujmowaniu, uzdatnianiu i dostarczaniu wody (§ 1 ust. 2). Przez zbiorowe odprowadzanie ścieków rozumie się działalność polegającą na odprowadzaniu i oczyszczaniu ścieków (§ 1 ust. 3).

Stanowisko samorządowego zakładu budżetowego w myśl którego na podstawie art. 21. ust. 7 zakład nie ma obowiązku opracowania planu nie znajduje uzasadnienia w przytoczonych przepisach.

Przesłanką zwolnienia z obowiązku opracowania planu, może być wyłącznie sytuacja zaniechania przez przedsiębiorstwo jakichkolwiek aktywności inwestycyjnych, przedsięwzięć rozwojowo-modernizacyjnych, przedsięwzięć racjonalizujących zużycie wody oraz odprowadzania ścieków. Stan taki nie jest do przyjęcia, gdy gmina tworzy samorządowy zakład budżetowy między innymi do realizacji zadań własnych, których celem jest bieżące i nieprzerwane zaspokajanie zbiorowych potrzeb ludności, w drodze świadczenia usług powszechnie dostępnych, do których należy zbiorowe zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków.

Wniosek opracowany przez GZUP 22.10.br. do Urzędu Miasta i Gminy Baranów Sandomierski wpłynął 24 października 2011 r. Przedłożone taryfy do zatwierdzenia mają obowiązywać od 1 stycznia 2012 r. do 31.12.2012 r. Złożenie wniosku po upływie wyznaczonego terminu **narusza przepis art. 24 ust. 2 ustawy.**

Zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy: „Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, w terminie 70 dni przed planowanym dniem wejścia taryf w życie, przedstawia wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) wniosek o ich zatwierdzenie.” Obecne taryfy obowiązują do 31.12.2011 r. Wniosek taryfowy zakłada obowiązywanie nowych taryf od 1.01.2012 r. do 31.12.2012 r. W związku z powyższym nie został zachowany 70-dniowy termin liczony od momentu przedstawienia Burmistrzowi wniosku do planowanego dnia wejścia taryf w życie.

I. Zgodnie z § 4 rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz. U. Nr .127, poz.886) zwanym

dalej „rozporządzeniem” w taryfach za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków określa się w szczególności:

1. Taryfowe grupy odbiorców usług.

Jak wynika z punktu 3 taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków Gminny Zakład Użyteczności Publicznej w Baranowie Sandomierskim (GZUP), wyłonił w zakresie działalności zbiorowego zaopatrzenia w wodę jedną taryfową grupę odbiorców usług, obejmującą odbiorców stanowiących gospodarstwa domowe, odbiorców przemysłowych i pozostałych. Dla zbiorowego odprowadzania ścieków wyłoniono również jedną grupę taryfową odbiorców usług.

Ponadto w taryfie na stronie 4 zapisano: „Na podstawie stawek zmiennych (cen) rozliczana jest także odrębnie Gmina za ilość wody pobranej z publicznych studni i źródeł ulicznych, do zasilania publicznych fontann i na cele przeciwpożarowe oraz do zraszania publicznych ulic i publicznych terenów zielonych”.

W punkcie 4 taryfy w tabeli „Wysokość cen i stawek opłat za dostarczaną wodę” Gmina, została w wierszu drugim wymieniona jako odrębna grupa taryfowa. Przytoczone zapisy w punkcie 3 i 4 taryfy wzajemnie się wykluczają. W części tabelarycznej do uzasadnienia wniosku w tabelach od A do H występuje jedna grupa taryfowa. Ponadto ustalając grupę taryfową „Gmina” nie rozstrzygnięto sposobu ustalenia (przynajmniej z pewnym przybliżeniem) poboru wody z hydrantu (np. ustalanie na podstawie czasu trwania poboru oraz wydajności sieci). W efekcie nie można ustalić choćby zbliżonego do rzeczywistego poboru wody i traktowania ustaleń tych wielkości jako „odpowiednik” metody według wskazania wodomierza.

Przepis art. 22 ustawy dotyczy szczególnej sytuacji, gdy odbiorcą świadczeń nie są ani gospodarstwa domowe, ani podmioty prowadzące działalność gospodarczą, lecz sama gmina. Wskazane w trzech punktach formy dostarczania wody mają ścisły związek z zadaniami własnymi gminy w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

W komentarzu Jerzego Rytko (System Informacji Prawnej Lex) do art. 22 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków czytamy: „Jeśli przedsiębiorstwo obciąża gminę na podstawie cen i stawek opłat ustalonych w taryfie, więc gmina powinna zostać w tej taryfie uwzględniona jako odrębna kategoria odbiorcy. Ustawa wyraźnie wyłącza stosowanie w tych przypadkach formuły uzasadnionych kosztów pośrednich, wspólnych dla wszystkich rodzajów działalności, z możliwością rozdzielenia ich na wszystkie taryfowe grupy odbiorców”.

Zgodnie z art. 24 ust. 7 ustawy, zatwierdzone taryfy podlegają ogłoszeniu w miejscowej prasie lub w sposób zwyczajowo przyjęty (...) m.in. po to, aby każdy odbiorca usług mógł się zapoznać z cenami i stawkami opłat jakie będzie płacił za wodę i ścieki. Zgodnie natomiast z § 3 pkt 1 lit. e) rozporządzenia, przedsiębiorstwo wodno-kanalizacyjne opracowuje taryfę w sposób zapewniający łatwość obliczania i sprawdzania cen i stawek opłat. Natomiast w analizowanej taryfie zabrakło dla odbiorcy usług precyzyjnej informacji opisującej jakie grupy taryfowe zostały wyodrębnione dla działalności zbiorowego zaopatrzenia w wodę. Należy zwrócić uwagę, że w tabeli drugiej na stronie piątej taryf „Wysokość cen i stawek opłat za odprowadzanie ścieków” wymieniono grupę taryfową odbiorców stanowiącą „Gospodarstwa domowe i poza przemysłowi odbiorcy usług”. Nie wymieniając kolejnej grupy taryfowej odbiorców spowodowano pominięcie w taryfie odprowadzania ścieków przez odbiorców przemysłowych. Ponadto na stronie trzeciej w informacjach ogólnych podano, że „Niniejsze taryfy stanowią zestawienie cen i stawek opłat za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków, obowiązujące na terenie miasta i gminy Baranów Sandomierski na okres 12 miesięcy **od dnia 01 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2011r**”. Błędnie określono czas w którym mają obowiązywać powyższe taryfy.

Wszystko to prowadzi do wniosku, że odbiorca usług nie ma w taryfie zapewnionej łatwości sprawdzenia jakie grupy taryfowe i jakie ceny będą obowiązywać, co jest **niezgodne z § 3 pkt 1 lit. e) rozporządzenia**

Zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków jest działalnością o charakterze użyteczności publicznej, która charakteryzuje się tym, że nie jest ekwiwalentna tj. odbiorcy nie ponoszą pełnej odpowiedzialności za korzystanie z efektów tej działalności, a co z tym się wiąże wymaga zasilenia finansowego ze środków publicznych. Uzasadnieniem stosowania art. 24 ust. 6 są także społeczne i ekonomiczne cechy działalności użyteczności publicznej. Przedmiotowe taryfy wyodrębniają w zakresie zaopatrzenia w wodę jedną (lub dwie) grupy taryfowe a w zakresie odprowadzania ścieków jedną grupę taryfową. Mając na względzie art. 24 ust. 6 ustawy Rada Miejska, zatwierdzając taryfy według zaproponowanych grup taryfowych po jednej dla zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków, w przypadku postanowienia zmniejszenia obciążeń z nich wynikających dla mieszkańców miasta i gminy, będzie mogła podjąć uchwałę o dopłacie z budżetu miasta dla wszystkich odbiorców w danej grupie taryfowej (dla gospodarstw domowych, odbiorców przemysłowych i poza przemysłowych). Tym samym, tak wyodrębnione grupy taryfowe nie uwzględniające rozróżnienia podmiotowego, nie dają Radzie Miejskiej pełnej możliwości stosowania zróżnicowanych dopłat dla poszczególnych grup odbiorców, mających na względzie osiągnięcie zakładanych celów społecznych i szeroko rozumianego interesu publicznego.

2. Rodzaje i wysokość cen i stawek opłat.

Ten punkt został uregulowany w § 5 rozporządzenia. W myśl tego przepisu, taryfy w zależności od ich rodzaju i struktury, dla poszczególnych taryfowych grup odbiorców zawierają:

1) cenę za m^3 dostarczonej wody;

Dla wszystkich taryfowych grup odbiorców usług cena za $1m^3$ dostarczanej wody została ustalona w taryfie w wysokości 4,79 zł/ m^3 . Cena ta dotyczy grupy taryfowej obejmującej gospodarstwa domowe, odbiorców przemysłowych i poza przemysłowych odbiorców usług oraz grupy taryfowej „Gmina za wodę pobraną z publicznych studni i źródeł ulicznych, do zasilania publicznych fontann i na cele przeciwpożarowe oraz do zraszania publicznych ulic i publicznych terenów zielonych”.

Dodatkowo po przeprowadzonej analizie kosztów stwierdza się, że cena została skalkulowana nieprawidłowo, nie wszystkie koszty w taryfie są uzasadnione, o czym poniżej w punkcie IV uzasadnienia.

2) stawkę opłaty abonamentowej na odbiorcę w rozliczeniach za wodę;

GZUP ustalił stawkę opłaty abonamentowej na odbiorcę w rozliczeniach za wodę dla pierwszej grupy taryfowej, obejmującej gospodarstwa domowe, odbiorców przemysłowych i poza przemysłowych usług w wysokości 6,48 zł, liczone od punktu pomiarowego na miesiąc.

3) cenę za m^3 odprowadzonych ścieków;

Za odprowadzane ścieków dla ustalonej jednej grupy taryfowej, obejmującej gospodarstwa domowe i poza przemysłowych odbiorców usług, GZUP ustalił cenę za $1 m^3$ w wysokości 17,37 zł/ m^3 . W taryfie tej nie uwzględniono odbiorców przemysłowych przez co wniosek taryfowy jest niestaranny i niespójny. Ponadto w związku z tym, że zgodnie z art. 2 ust. 12 ustawy, to taryfa stanowi zestawienie ogłoszonych publicznie cen i stawek opłat za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków oraz warunki ich stosowania, więc taryfa nie daje możliwości obliczenia i sprawdzenia cen i stawek opłat dla przemysłowych odbiorców usług odprowadzania ścieków, co jest niezgodne z § 3 pkt 1e rozporządzenia.

Ponadto GZUP zawyżył cenę za jeden m³ odprowadzanych ścieków, co zostanie wykazane w punkcie IV uzasadnienia.

4) stawkę opłaty abonamentowej na odbiorcę w rozliczeniach za ścieki;

Jest to stawka uzależniona od uprzedniego wyboru struktury taryfy (§ 14 pkt 2 rozporządzenia). GZUP przyjął taryfę jednoczłonową.

5) stawkę opłaty za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych;

GZUP nie skalkulował stawki opłaty za przekroczenie warunków wprowadzenia ścieków przemysłowych do jego urządzeń kanalizacyjnych, ponieważ jak wynika z wyjaśnień, od wydzielenia odrębnej grupy taryfowej odstąpiono ze względu na charakter ścieków przemysłowych, pochodzących z Fabryki Firanek, posiadającej własną chemiczną oczyszczalnię ścieków i z zapisów umowy, zawartej na odbiór tych ścieków. Odstąpienie od ustalenia opłaty za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych **jest niezgodne z § 5 ust 1 pkt 6 rozporządzenia.**

Zgodnie z regulacją zawartą w § 5 rozporządzenia: „Taryfy, w zależności od ich rodzaju i struktury, dla poszczególnych taryfowych grup odbiorców zawierają: 6) stawkę opłaty za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych, w zależności od wykorzystania przepustowości oczyszczalni, stosowanej technologii oczyszczania ścieków komunalnych oraz uzyskiwanego stopnia redukcji ładunku zanieczyszczeń i sposobu stosowania osadów ściekowych; do stawki opłaty dolicza się podatek, o którym mowa w § 2 pkt 9”;

6) stawkę opłaty za przyłączenie do urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych, będących w posiadaniu przedsiębiorstwa;

W złożonej taryfie GZUP nie uwzględnił stawki opłaty za przyłączenie do urządzeń wodociągowo - kanalizacyjnych.

II. W uzasadnieniu przedłożonego wniosku brak informacji o:

1) standardach jakościowych usług, w tym informacje dotyczące wpływu określonej taryfy na ich poprawę, **co stanowi naruszenie § 19 ust 2 pkt 2 rozporządzenia;**

2) spodziewanej poprawie jakości usług przy wprowadzeniu nowych metod alokacji kosztów, **co stanowi naruszenie § 19 ust 2 pkt 3 rozporządzenia.**

III. Zgodnie z § 19 ust. 3 rozporządzenia, do uzasadnienia wniosku o zatwierdzenie taryf dołącza się:

1) ostatnie sprawozdanie finansowe za rok obrotowy;

2) wieloletni plan rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych, z zastrzeżeniem art. 21 ust. 7 ustawy;

3) informację o ilości i cenie za zakup wody przez przedsiębiorstwo wodociągowo kanalizacyjne lub informację o ilości i cenie za wprowadzenie ścieków do urządzeń niebędących w posiadaniu tego przedsiębiorstwa;

4) tabele stanowiące załączniki do wzoru wniosku.

Analizując powyższe wyliczenie GZUP do uzasadnienia wniosku nie załączył:

- Wieloletniego Planu Rozwoju i Modernizacji Urzędów Wodociągowych i Urzędów Kanalizacyjnych, który jest wymagany poza wyjątkiem przewidzianym w art. 21 ust. 7 ustawy, **co narusza § 19 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia**. Możliwość zastosowania przepisu art. 21 ust. 7 w samorządowych zakładach budżetowych została omówiona na wstępie niniejszego uzasadnienia;

- informacji o ilości i cenie za zakup wody, **co narusza § 19 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia**; Wnioskodawca załączył do uzasadnienia wniosku tabele od A-H, określone w § 19 ust. 3 pkt 4) rozporządzenia, które nie zawierają opisów (uwag), które są zamieszczone we wzorach zawartych w rozporządzeniu, a dotyczą między innymi sposobów liczenia wskaźników lub danych wynikowych do poszczególnych wierszy tabel.

IV. Analiza kosztów, o których mowa w art. 20 ust. 4 pkt 1, pod względem celowości ich ponoszenia (art. 24 ust. 4 ustawy).

Zgodnie z art. 20 ust. 4 pkt 1 ustawy, przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne ustalają niezbędne przychody po dokonaniu ich alokacji na poszczególne taryfowe grupy odbiorców usług, uwzględniając w szczególności koszty związane ze świadczeniem usług, poniesione w poprzednim roku obrachunkowym, ustalone na podstawie ewidencji księgowej, z uwzględnieniem planowanych zmian tych kosztów w roku obowiązywania taryfy.

Niezbędne przychody zostały przez GZUP zaplanowane w sposób następujący:

1) koszty eksploatacji i utrzymania:

- amortyzacja została zaplanowana w wysokości kosztów roku obrachunkowego, jednakże środki pochodzące z amortyzacji są wykorzystywane nieprawidłowo, ponieważ nie służą inwestycjom na modernizację i odtworzenie istniejącej infrastruktury wodno-kanalizacyjnej.

W GZUP w poprzednim roku obrachunkowym nie były dokonywane inwestycje w zakresie uwzględnionym w taryfie, czyli nakłady inwestycyjne poniesione w roku obrachunkowym nie wynosiły 775 685,41 zł.” W myśl § 7 ust. 1 rozporządzenia: „Koszty eksploatacji i utrzymania w zakresie amortyzacji lub odpisu umorzeniowego planuje się na podstawie kosztów poniesionych w roku obrachunkowym poprzedzającym rok, w którym wprowadza się taryfę, ustalonych na podstawie ewidencji księgowej kosztów sporządzonych zgodnie z przepisami o rachunkowości, z uwzględnieniem planowanych zmian warunków ekonomicznych, wpływających na poziom kosztów w roku obowiązywania taryfy.

Zgodnie z art. 16 ust.1 pkt 63 lit a) ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (tj. Dz. U. z 2011 r. Nr 74, poz. 397) nie uważa się za koszty uzyskania przychodów odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, nabytych nieodpłatnie, jeżeli **nabycie to nie stanowi przychodu z tytułu nieodpłatnego otrzymania rzeczy lub praw**, lub dochód z tego tytułu jest zwolniony od podatku dochodowego.

Natomiast art. 12 ust. 1 pkt 2 stanowi: „**Przychodami**, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4 oraz art. 14, są w szczególności (...) wartość otrzymanych nieodpłatnie lub częściowo odpłatnie rzeczy lub praw, a także wartość innych nieodpłatnych lub częściowo odpłatnych świadczeń, z wyjątkiem świadczeń związanych z używaniem środków trwałych otrzymanych przez samorządowe zakłady budżetowe w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz spółki użyteczności publicznej z wyłącznym udziałem jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków od Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków w nieodpłatny zarząd lub używanie”.

W związku z powyższym ustalenie kosztów poniesionych w roku obrachunkowym nastąpiło z **naruszeniem przepisu § 7 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w związku z art. 24 ust. 4 ustawy.**

W roku obowiązywania nowych taryf GZUP planuje natomiast wysokość rocznych odpisów amortyzacyjnych dla działalności wodno-kanalizacyjnej w wysokości 1 183 270,13 zł. Zaplanowana w niezbędnych przychodach kwota, pochodząca z amortyzacji, nie została zaplanowana jako źródło finansowania modernizacji i odtwarzania środków trwałych służących zaopatrzeniu w wodę lub odprowadzaniu ścieków. Wynika z tego, że cała kwota kosztów amortyzacji w taryfie, a więc w cenach za wodę i ścieki, którą płaci odbiorca usług nie jest wykorzystywana na poprawę jakości usług w zakresie zaopatrzenia w wodę i odbiór ścieków.

Każda pozycja niezbędnych przychodów w taryfie (z wyłączeniem zysku) służy pokryciu uzasadnionych kosztów funkcjonowania przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego. Środki zagwarantowane w taryfie pochodzące z amortyzacji mają na celu stopniowe odtworzenie składników posiadanego majątku trwałego. W tym przypadku, gdy nie są przeznaczone na inwestycje modernizacyjno-rozwojowe i ochrony środowiska stanowią nieuzasadnioną nadwyżkę finansową (zysk) w GZUP, co stanowi **naruszenie § 2 pkt 8 rozporządzenia w związku z art. 24 ust. 4 ustawy.**

Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ustala niezbędne przychody na potrzeby obliczenia taryfowych cen i stawek opłat planowanych na rok obowiązywania taryf, uwzględniając w szczególności koszty eksploatacji i utrzymania, w tym amortyzację lub odpisy umorzeniowe (§ 6 rozporządzenia).

W weryfikowanych taryfach GZUP prowadzący działalność w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków korzysta z urządzeń (sieci) przekazanych mu przez Gminę nieodpłatnie, a posiadanie to wskazuje na ich bezpłatne użytkowanie. Otrzymane nieodpłatnie środki trwałe nie były przychodem w GZUP, w związku z czym odpisy amortyzacyjne od środków trwałych, które GZUP (samorządowy zakład budżetowy) otrzymał nieodpłatnie od Gminy, nie stanowiły kosztów uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Przepis art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych stanowi, że przychodami z zastrzeżeniem ust. 3 i 4 oraz art. 14, są wartości otrzymanych nieodpłatnie lub częściowo odpłatnie rzeczy lub praw, a także wartość innych nieodpłatnych lub częściowo odpłatnych świadczeń, z wyjątkiem świadczeń związanych z używaniem środków trwałych otrzymanych przez samorządowe zakłady budżetowe w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz spółki użyteczności publicznej z wyłącznym udziałem jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków od Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków w nieodpłatny zarząd lub używanie.

Po myśli art. 16 ust. 1 pkt 63 lit a) ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, nie uważa się za koszty uzyskania przychodów odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, nabytych nieodpłatnie, jeżeli nabycie to nie stanowi przychodu z tytułu nieodpłatnego otrzymania rzeczy lub praw.

Zgodnie z § 9 ust 3 rozporządzenia: „Przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, których forma organizacyjno-prawna uniemożliwia zaliczanie kosztów amortyzacji lub umorzenia do kosztów uzyskania przychodów, mogą uwzględniać je w niezbędnych przychodach, stanowiących podstawę do ustalania cen i stawek opłat, jeżeli środki pochodzące z amortyzacji lub umorzenia będą stanowić wyłącznie źródło finansowania modernizacji i odtworzenia środków trwałych oraz spłaty kredytów i pożyczek zaciągniętych na sfinansowanie inwestycji.

W złożonej taryfie GZUP uznał, że naliczona amortyzacja w całości musi być zaliczona do kosztów uzyskania przychodów bez względu na to czy zaplanowane środki będą stanowić wyłączone źródło finansowania modernizacji i odtwarzania środków trwałych oraz spłaty kredytów i pożyczek zaciągniętych na sfinansowanie inwestycji. Przyjęty sposób zaliczania kosztów amortyzacji lub umorzeń do kosztów uzyskania przychodów **narusza przepis § 9 ust. 3 rozporządzenia w związku z art. 24 ust 4 ustawy.**

Ze względu na dyspozytywny charakter norm wyrażonych w § 9 ust. 1 i 3 rozporządzenia taryfowego („przedsiębiorstwo może”) naliczanie przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne (samorządowy zakład budżetowy) amortyzacji od użytkowanych nieodpłatnie środków trwałych (sieci) jest dopuszczalne, jeżeli środki pochodzące z amortyzacji lub umorzenia będą stanowić wyłącznie źródło finansowania modernizacji i odtworzenia środków trwałych oraz spłaty kredytów i pożyczek zaciągniętych na sfinansowanie inwestycji.

- koszty materiałów i usług - dla działalności zbiorowego zaopatrzenia w wodę i dla zbiorowego odprowadzania ścieków - koszt ten zaplanowano w wysokości kosztów poniesionych w roku obrachunkowym oraz powiększono je o średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług na poziomie 3,1 %. Koszt ten zaplanowano **niezgodnie z § 8 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia**. Koszty materiałów można podwyższyć o średnioroczny wskaźnik cen produkcji sprzedanej przemysłu. Taki stan rzeczy powoduje błędne określenie kosztów przyjętych do wyliczenia taryfy.

- koszty energii na rok obowiązywania nowych taryf zaplanowano w wysokości kosztów poniesionych w roku obrachunkowym oraz powiększono je o wzrost cen w wysokości 5%. Koszt ten zaplanowano nieprawidłowo - **niezgodnie z § 8 ust 1 pkt 3 rozporządzenia**. Koszt ten może być ustalony na podstawie planowanych lub obowiązujących stawek na rok obowiązywania nowych taryf;

- wynagrodzenia z narzutami. Koszt wynagrodzeń z narzutami został zaplanowany na poziomie kosztów poniesionych w roku obrachunkowym powiększonych o wskaźnik wzrostu na poziomie inflacji 2,8 %. Koszt ten zaplanowano nieprawidłowo, **niezgodnie z § 8 ust 1 pkt 1 rozporządzenia**.

Koszt ten winien stanowić iloczyn sumy kosztów wynagrodzeń oraz świadczeń na rzecz pracowników i średniorocznego wskaźnika przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, ustalonego przez strony uprawnione do zawarcia zakładowego układu zbiorowego pracy, a w przypadku braku zawarcia takiego układu, wskaźnika ustalonego przez uprawniony organ na podstawie ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.), ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", lub **średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ustalonego w ustawie budżetowej**;

2) koszty zakupionej przez siebie wody;

GZUP zaplanował koszt w wysokości 335 319,60 zł. Jednocześnie nie została określona ilość kupowanej wody i jej cena.

3) spłaty rat kapitałowych ponad wartość amortyzacji lub umorzenia;
Koszty takie w GZUP nie występują.

4) spłaty odsetek od zaciągniętych kredytów i pożyczek;
Koszty takie w GZUP nie występują.

5) należności nieregularne;
GZUP nie planował środków na należności nieregularne.

6) marżę zysku nie zakładano.

Wniosek jest sporządzony niezgodnie z przepisami ustawy z dnia 07czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków albowiem taryfy zostały opracowane z naruszeniem prawa a koszty przyjęte we wniosku są zawyżone i nierzetelne przez co nie uzasadniają celowości ich ponoszenia. Nie można utożsamiać wszystkich kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwo jako kosztów uzasadnionych. Są to jedynie koszty określone „przy zachowaniu należytej staranności” zmierzającej do ochrony interesów odbiorców i minimalizacji kosztów. Chodzi tu o staranność wymaganą przy prowadzeniu działalności gospodarczej, a więc staranność o podwyższonym zakresie wymagań i zaostrzonej odpowiedzialności. Ponadto wniosek zawiera liczne braki formalne wymienione w uzasadnieniu do wniosku o zatwierdzenia taryf.

Mając na uwadze ww. zarzuty i naruszenia prawa, opisane powyżej negatywnie opiniuje wniosek o zatwierdzenie taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie miasta i gminy Baranów Sandomierski i wnoszę o podjęcie uchwały o odmowie zatwierdzenia taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.

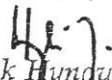
Otrzymują:

1 x adresat

1 x GZUP – do wiadomości

1 x a/a

BURMISTRZ

mgr Jacek Hyndziński